

Paasprogramma 2017 - *de bijbehorende meditatie staat onderaan het document -*

De weg die Hij moest gaan.

Man van smarten

Zingen: Schriftberijming 12: 2, 4 en 5

Een rijsje, dat zo woest een storm bewoog,
een wortel uit een aarde dor en droog,
had geen gedaant' of schoonheid in ons oog.
Als wij Hem zagen,
zo was daar niets, dat ogen kon behagen.
Hij werd veracht,
d'onwaardigste der mensen.
Wie zou zich Hem tot Zaligmaker wensen?
Hij was veracht.

Hij was volmaakt getrouw aan Gods verbond.
Zijn striemen zijn genezing onzer wond.
Wij dwaalden als verloren schapen rond
op eigen paden.
God heeft zijn Knecht met onze last beladen;
Hij heeft geboet.
Niet Hij, slechts wij zijn schuldig,
maar Hij vergoot gewillig en geduldig
zijn kostbaar bloed.

Gelijk een lam, dat stil ter slachtbank gaat,
gelijk een schaap zich zwijgend scheren laat,
zo bleef zijn mond gesloten onder 't kwaad
Hem overkomen.
God heeft Hem uit het leven weggenomen.
In eenzaamheid
is onze Borg gestorven
en heeft zijn volk gerechtigheid verworven
in eeuwigheid.

Lezen: Jesaja 53: 1-4

De intocht

Lezen: Mattheüs 21: 1-3 en 6-9

Zingen: Psalm 98: 2 OB

Hij heeft gedacht aan Zijn genade,
Zijn trouw aan Isrel nooit gekrenkt;
dit slaan al 's aardrijks einden gade,
nu onze God Zijn heil ons schenkt.
Juich dan de HEER' met blijde galmen,
gij ganse wereld, juich van ureugd.
Zing urolijk in verheven psalmen,
het heil dat d' aard in 't rond verheugt.

Psalm 98: 3 NB

Laat heel de aard' een loflied wezen,
de psalmen gaan van mond tot mond.
De naam des HEREN wordt geprezen,
lofzangen gaan de wereld rond.
Hosanna voor de grote Koning,
verhef, bazuin, uw stem van goud,
de HEER heeft onder ons zijn woning,
de HEER die bij ons intocht houdt.

Het laatste Pascha

Lezen: Mattheüs 26: 17-19

Gedicht: Wees mijn brood en beker

Als het Lam wordt gegeten,
het laatste Pascha wordt gevierd.
Moeten allen het weten:
Het Lam van God is hier.
Jezus deelt bij de maaltijd
een beker wijn en brood.
Die voor eens en voor altijd
Zich offert in de dood.

Zoals brood wordt gebroken
zo breekt Uw lichaam Heer.
Zoals wijn wordt vergoten
zo vloeit Uw bloed terneer.
Laat mij U niet verkopen
zoals Uw leerling en vriend
met zijn hand in de schotel,
wiens hart de vijand dient.

Drink de wijn van bevridding
en eet het levende brood.
Vier de urolijke tijding

de zegen van Zijn dood.
Zonde zij ons vergeven,
de dood voor eeuwig voorbij.
Delen wij in Uw leven,
o Heer, dan leven wij.

Tekst: Ria Borkent

Zingen: Psalm 113: 1 OB

Gij 's HEEREN knechten, looft den HEER
looft Zijnen Naam, verbreedt Zijn eer,
de Naam des HEEREN zij geprezen!
Zijn roem zij door 't heelal verbreed
van nu tot in all' eeuwigheid,
men loov' 't aanbid'lijk Opperwezen!

Psalm 113: 1 NB

Prijst, halleluja, prijst den HEER,
gij 's HEREN knechten immermeer
moet 's HEREN naam gezegend wezen.
Van waar de zon in 't Oosten straalt,
tot waar z'in 't westen nederdaalt,
zij 's HEREN grote naam geprezen.

Gethsemané

**Lezen: Mattheüs 26:30
Lukas 22:40**

Gedicht: Blijft hier en waakt met Mij.

Blijft hier en waakt met Mij!
Nu is de dood nabij;
nooit was Ik zo bedroefd en bang.
Weest wakker om te bidden
totdat Ik in uw midden
straks wederkom, het duurt niet lang.

Blijft hier en waakt met Mij!
Ach, ging aan Mij voorbij
de beker die Ik drinken moet.
Maar als Gij wilt, Mijn Vader,
treed Ik gewillig nader,
dan smaakt het allerzuurste zoet.

Blijft hier en waakt met Mij!
Al ga Ik nu terzij,
straks kom Ik in uw midden weer;
blijft biddend met Mij strijden,
blijft wakend met Mij lijden,
blijft wakker wachten op uw Heer!

Blijft hier en waakt met Mij!
Hooft niemand wat Ik zei?
Gij wist dat gij niet slapen mocht!
Kunt gij niet een uur met Mij waken
zonder in slaap te raken?
Bidt God dat gij niet wordt verzocht!

Ach, slaapt dan nu maar voort,
slaapt verder ongestoord,
Ik blijf wel waken, deze nacht;
Ik blijf bij u, Mijn schapen-
Uw Herder zal niet slapen;
slaapt gij maar voort - Ik houd de wacht.
A.F. Troost

Zingen: Joh. de Heer 280: 1 en 2

't Is middernacht en in de hof,
buigt tot de dood bedroefd in 't stof.
De Levensvorst in Zijn gebeên,
doorworstelt Hij Zijn strijd alleen.

't Is middernacht, maar hoe Hij lijdt,
Zijn jong'ren slapen bij die strijd
en derven afgemat in rouw,
de aanblik op des Meesters trouw.

Lezen: Mattheüs 26: 46

Gevangen genomen

Lezen: Lukas 22: 47-48 en 54-55

Gedicht: Er kraait geen haan

Er kraait geen haan, er kraait geen haan
als Petrus bij het vuur gaat staan.
Er kraait geen haan en Petrus wacht
bij 't huis waar Jezus is gebracht.

“Jij hoort bij Hem, jij hoort bij Hem!”
zo roept opeens een vrouwenstem.
“Jij hoort bij Jezus, waar of niet?”
Maar Petrus zegt: “Ik ken Hem niet!”

Te dicht bij 't vuur, te dicht bij 't vuur.
Waar moet hij schuilen op dit uur?
Te dicht bij 't vuur en weer die vraag:
“Zag ik jou niet bij Hem vandaag?”

De derde maal, de derde maal,
zegt iemand: “Ik hoor aan je taal
dat jij er een van Jezus bent.”
Maar Petrus liegt en hij ontkent.

Er kraait een haan, er kraait een haan.
En huilend is hij weg gegaan.
Er kraait een haan en Petrus weet:
ik liet mijn meester in de steek.

Hanna Lam

Zingen: Liedboek 174: 1 en 2

Ik wil mij gaan vertroosten
in Jesu lijden groot.
Al heeft 't gestaan ten boosten,
het mocht nog worden goed.
Al om mijn zondig leven,
ben ik met druk bevaân.
Dat wil ik gaan begeven:
o Jesu, zie mij aan.

Mijn zuchten en mijn kermen
zie aan, genadig God!
Eilaas, wil mijns ontfermen,
al heb ik Uw gebod
versmaad te meen'ger ure,
ik wil mij beet'ren gaan.
Dit doet mijn herte treuren:
o Jesu, zie mij aan!

Veroordeling en bespotting

Lezen: Lukas 22:63 – 65 en 70 – 73: 1
Mattheüs 27: 11 en 15 – 19

Gedicht: Laat Hem gaan

Ik droomde over Hem, het was een droom vol pijn.
Nee, deze Man kan nooit een dief of rover zijn.
Laat Hem gaan, Pilatus, laat Hem gaan.
Hij heeft Zijn hele leven goed gedaan!

Pilatus, laat Hem los. Veroordeel Jezus niet.
Zie je niet dat je zo onschuldig bloed vergiet?
Laat Hem gaan, Pilatus, laat Hem gaan.
Hij heeft Zijn hele leven goed gedaan.
Laat Hem, laat Hem gaan!

Jan Visser

Lezen: Mattheüs 27: 20 – 23 en 26
27: 27 – 31

Zingen: Liedboek 183: 1 en 3

O hoofd, vol bloed en wonden,
bedekt met smaad en hoon,
o hoofd, zo wreed geschonden,
Uw kroon een doornenkroon,
o hoofd, eens schoon en heerlijk
en stralend als de dag,
hoe lijdt Gij nu zo deerlijk!
Ik groet U vol ontzag.

O Heer Uw smaad en wonden,
ja alles wat Gij duldt,
om mij is het, mijn zonden,
mijn schuld, mijn grote schuld.
O God ik ga verloren
om wat ik heb gedaan,
als Gij mij niet wilt horen.
Zie mij in liefde aan.

De Kruisiging

Lezen: Lukas 23: 26

Gedicht: Simon van Cyrene

Ik word gedwongen om Zijn kruis te dragen,
maar alles in mij spant zich tot verzet;
heb ik het recht niet om mij te beklagen,

dat ik het kruis moet torsen, dat Gods wet
vervloekt heeft? Dat ik ga als een verloor'ne
als een, die om zijn misdaad boeten moet?
En dat die Jezus, met Zijn kroon vol doornen,
mij trekt in Zijn vernedering, voorgoed?
Heb ik het recht niet om mij te verzetten
als Jezus mij mijn naam kost en mijn eer?
En heeft geen mens de macht, dit te beletten?
Is God zelfs doof voor mijn terecht verweer?

– Wie voor de Heer het kruishout heeft gedragen,
en zijn verzet laat varen, voor altijd,
diens zonden zijn met Hem aan 't kruis geslagen;
wie met Hem lijdt, deelt in Zijn heerlijkheid.

Nel Benschop

Lezen: Mattheüs 27: 33 – 38

Zingen: NHB 46: 1, 2, 4, 7 en 8

Als ik in gedachten sta
bij het kruis van Golgotha,
als ik hoor wat Jezus sprak,
voor Zijn oog aan 't kruishout brak.

Hoe nog stervende Zijn mond
troost voor vriend en moeder vond,
weet ik: “Hij vergeet ons niet,
schoon Hij stervend ons verliet.”

Zie ik, hoe genaad' ontuing
die met Hem aan 't kruishout hing,
'k bid, mij voelend hem gelijk,
“Heer, gedenk mij in Uw rijk!”

Op Zijn kreet: “Het is volbracht”,
antwoordt mijn aanbidding zacht:
“Jezus ook voor mij verwierft
Gij verlossing, toen Gij stierft.”

Hoor ik hoe het laatst van al
Hij Zijn geest aan God beval,
weet ik ook mijn geest en lot
in de handen van mijn God.

Lezen: Mattheüs 27: 50

De begrafenis

Lezen: Lukas 23: 50 en 52 – 56
Mattheüs 27: 62 – 66

Gedicht: Wachter bij het graf

Ik weet wel dat ze mij nog steeds bedreigen,
maar nu ik sterf komt niets er meer op aan.
Nu wil ik zeggen wat ik moest verzwijgen,
dan kan ik rustig tot mijn vaad'ren gaan.

Ik stond op wacht, met andere soldaten,
bij 't graf van Jezus, die gekruiste Jood.
We hielden 't graf voortdurend in de gaten,
al wist ik niet waarom, want Hij was dood.

Wel scheen 't dat Hij gezegd had bij Zijn leven
dat Hij weer op zou staan vanuit het graf,
maar op z'n minst vond ik het overdreven
dat een Romein gehoor aan zoiets gaf.

De grond bewoog, alsof de aarde zuchtte.
Een bliksemflits! Een donderslag weerklonk.
Ik zag nog dat de andere wachters vluchtten
maar ik keek naar de open grafspelonk.

Toen ging ik heen, maar in de stad gekomen
geloofde men geen woord van mijn verhaal.
Men smaalde dat Zijn lijk was weggenomen
terwijl wij wachters sliepen, allemaal.

Men bood mij geld als ik dit rond wou strooien:
dat ik gedroomd had ginder bij het graf.
Voor geld ging ik mijn eer te grabbel gooien,
maar van die Jezus kwam ik nooit meer af.

Ik weet het, het was laf voor geld te kiezen
en met een leugen 't leven door te gaan.
Nu echter heb ik niets meer te verliezen,
nu zeg ik het: Toch is Hij opgestaan.

E. Ijskes-Kooger

De opstanding

Lezen: Lukas 24: 1

Gedicht: Wie lopen in het morgenlicht

Wie lopen in het morgenlicht
die lange weg daar af?
Het zijn twee vrouwen, heel bedroefd,
op weg naar Jezus' graf.

Ze praten niet, maar zwijgen stil,
ze denken aan hun Heer.
Aan wat Hij sprak, aan wat Hij deed.
Nu is Hij er niet meer.

Ze komen in de kleine hof.
En dan een helder licht!
De aarde beeft, de vrouwen doen
hun handen voor 't gezicht.

Ze weten niet wat er gebeurt
en blijven angstig staan.
Een engel Gods is neergedaald,
nu is 't met hen gedaan.

Daar klinkt zijn stem: wees maar niet bang
en blijf niet treurig staan.
U zoekt uw Heer; Hij is hier niet,
want Hij is opgestaan!

Zie, 't graf is leeg en Jezus leeft!
Ga vlug nu hier vandaan.
Want ieder moet het weten, dat
de Heer is opgestaan!

A. Kroeze

Zingen: NHB. 53: 1 en 2

Wees gegroet , gij eersteling der dagen,
morgen der verrijzenis,
bij wiens licht de macht der hel verslagen
en de dood vernietigd is!
Here Jezus, trooster aller smarten,
zon der wereld, schijn in onze harten,
deel ons zelf den voorsmaak mee
van der zaal'gen sabbatsureê!

Op uw woord, o Leven van ons leven,
werpen wij het doodskleed af!
Door de kracht uws Geestes uitgedreven,
treden w'uit ons zondengraf.
leer ons daag'lijks, leer ons duizendwerven,
in uw kruisdood meegekruisigd sterven,
en herboren – opgestaan,
achter U ten hemel gaan

Lezen: Lukas 24: 4 – 8

Zingen: ELB 137

Omdat Hij leeft, ben ik niet bang voor morgen.
Omdat Hij leeft, mijn angst is weg.
Omdat ik weet: Hij heeft de toekomst
en het leven is het leven waard, omdat Hij leeft.

Het evangelie moet de wereld in.

**Lezen: Marcus 16: 15-16 en Handelingen 9: 13- 16
Johannes 16: 33**

Gedicht: De weg.

Ik ga de weg, die Hij mij heeft geweest.
Ik ga de weg, met blij geheven hoofd,
blijmoedig, zonder aarzeling of urezen
verwachtend 't heil, dat Hij mij heeft beloofd.

Is het een zware weg, die zal vermoeien
een weg van lijden misschien en van pijn?
Zullen er doornen scherp en distels groeien,
zal het een weg van smart en tranen zijn?

Ik ga de weg van Hem, Die heeft geleden.
En ben ik meer en beter soms dan Hij?
Hij had mij lief, Hij heeft voor mij gestreden
oneindig zwaar, ook nu nog helpt Hij mij.

Ik ga de weg, wat zou ik anders willen?
Ben ik vermoeid, ik voel Zijn trouwe hand.
En, blij bevangen door een wonderstille
innige vrede, reis ik naar Zijn land.

Zingen: Schriftberijming 18 : 1, 2 en 3

Hoort, dit is een woord ten leven,
Christus die ten hemel vaart:
Mij is alle macht gegeven
in de hemel en op aard;
o verkondigt alle volken
wat u werd geopenbaard!

Roept hen op zich om te keren,
nodigt allen tot het feest.
Doopt hen in de naam des Heeren,
Vader, Zoon en Heilige Geest;
dat zij mijn geboden leren,
trouw – en liefde allermeest.

Ik ben met u, alle dagen,
nu en tot in eeuwigheid!
Van mijn Rijk zult gij gewagen,
gaat dan heen, gaat wereldwijd,
gaat, tot aan het eind der dagen-
Ik ben met u, voor altijd!

Meditatie

De weg die Hij moest gaan.

Wat zijn er in het leven veel vragen. Moet het nu allemaal zo gaan?

Al in het Oude Testament lezen we steeds meer over de komende Knecht des HEEREN. In Jesaja 53 wordt Hij de Man van smarten genoemd. Daarom wordt aan de Emmaüsgangers voorgehouden vanuit de boeken van Mozes en de profeten: “Moest de Christus dit niet lijden en zo in Zijn heerlijkheid ingaan?”

Aan het Pascha zegt Jezus het aan Zijn discipelen: “De Zoon des mensen gaat wel heen zoals bepaald is, maar wee die mens door wie Hij verraden wordt”
Een ernstige waarschuwing voor Judas! Ook voor de andere discipelen, want ze vragen zich allemaal af of ze het zelf zijn.
Ook een waarschuwing voor ons. Wij zijn niet beter dan de discipelen en, als we eerlijk zijn, ook tot alles in staat. Wie staat: zie toe, dat hij niet valle. Geen wonder dat we opgeroepen worden niet over elkaar te oordelen!

Even later zegt Hij: “Want Ik zeg u dat dit wat geschreven staat, nog in Mij moet worden volbracht namelijk: En Hij is tot de misdadigers gerekend. Ook wat er over Mij geschreven is, heeft immers een einddoel.”

Is dit niet het einddoel, dat onze Heiland heel Zijn lijden en sterven heeft volbracht om onze zondelast te dragen, de weg tot de Vader voor ons weer vrij te maken en voor ons het eeuwige leven te bewerken? Wat kan ons dat een wonder worden!

We gaan soms gebukt onder vele vragen. Waarom moeten die dingen gebeuren: ongelukken, ziekten, aanslagen, vervolgingen, christenvervolging, terreur? Wie denkt er in deze tijd niet vaak aan de tekenen der tijden in Matt. 24?

En als het lijden ons persoonlijk treft? Hoe ga ik om met het kruis dat ik moet dragen? Wat kunnen de zorgen van het leven en het lijden ons niet neerdrukken!

Dat ervoer zelfs de Heere Jezus in Gethsémané. Hoe ging Hij gebukt onder de last van het lijden dat voor Hem lag: Mijn ziel is zeer bedroefd... Mijn Vader, als het mogelijk is laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan....

Is dat ook niet vaak ons gebed: "Heere, wilt U geven dat alles goed komt!"

Denk dan aan de Heere Jezus. Hij kon uiteindelijk zeggen: "Niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt. Laat Uw wil geschieden."

Wat kan het een strijd kosten om de weg die God met ons gaat als een almachtig God en een getrouwe Vader, te leren aanvaarden. Wat een zegen als we leren buigen en knielen en het na kunnen zeggen: "Uw wil geschiede!" Is het niet zo dat we dan de vrede Gods vinden, die alle verstand te boven gaat? Dan mogen we erop vertrouwen dat die weg ons leidt naar Zijn eeuwig Koninkrijk.

Heer, ik wil Uw liefde loven,
al begrijpt mijn ziel U niet.
Zalig hij, die durft geloven,
ook wanneer het oog niet ziet.
Schijnen mij Uw wegen duister,
zie, ik vraag U niet: waarom?
Eenmaal zie ik al Uw luister,
als ik in Uw hemel kom!

Janet Boode-Nijhuis